

"EL BARRIO PERILLOS X"

EL BARRI PERILLÓS

(o si el clàssic d'El llop i les set cabretes hagués estat escrit en l'actualitat)

Hi havia una vegada una família... però no una qualsevol, sinó una amb molts diners. A més de tindre molts diners vivien en un barri perillós a Barcelona. La família eren la mare i 3 fills xicotets. Una nit, la mare va eixir de festa i deixà als xiquets sols per primera vegada, la mare els donà una lliçó: "No obriu la porta a ningú i mireu les càmeres de videovigilància".

Una hora després els xiquets van sentir uns sorolls estranys. Van arribar uns lladres que volien furta a la casa i per aconseguir-ho, si feia falta, matarien els xiquets. Els lladres van trucar a la porta i van preguntar amb veu fina: "Hola fills meus sóc la vostra mare obriu-me la porta per favor". Els xiquets miraren les càmeres i varen dir: "No, tu no ets la nostra mare!", aleshores els lladres se n'anaren.

Els lladres estaven pensant una solució per enganyar als xiquets i un digué d'anar a la tenda de disfresses "Manola". Entraren a la botiga i li preguntaren a la botiguera on hi podria haver una disfressa de mare. La botiguera els donà una falda i una perruca, els lladres se la ficaren i tornaren a la casa dels xiquets per a intentar enganyar-los.

Quan arribaren a la casa un lladre va dir: "Hola fills meus ja estic a casa!" Els xiquets varen veure les càmeres, el menut i el mitjà no pensaven obrir però el major va prémer el botó del porter automàtic i el lladre disfressat de mare no s'ho pensà dues vegades: el primer en rebre fou el major. Després trobà al mitjà en la xemeneia, i també el matà. No era qüestió de desaprofitar l'ocasió de furta. Al menut no el trobaren, i s'endugueren les coses de valor. Unes hores més tard, quan arribà la mare, es va trobar al menut plorant. Li contà tot el que havia passat i van fer una denúncia. Al cap d'uns mesos la policia capturà als lladres i els va condemnar a cadena perpètua.

FI.